

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (toinen jaosto)
28 päivänä tammikuuta 2003

Asia T-138/01

F
vastaan
Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin

Henkilöstö – Asemapaikan siirto – Perusteltu luottamus –
Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 137

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan 4.12.2000 tehdyn tilintarkastustuomioistuimen päätöksen, joka koski kantajan siirtämistä käännöspalveluihin ja jossa hän toisaalta vaatii korvausta henkisestä kärsimyksestä.

Ratkaisu: Tilintarkastustuomioistuimen 4.12.2000 tekemä päätös, joka koskee kantajan siirtämistä käännöspalveluihin, kumotaan. Kanne hylätään muilta osin. Tilintarkastustuomioistuin veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelystä asiassa T-138/01 R aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Yksikköjen organisointi – Henkilökunnan asemapaikkojen määrääminen – Myönnytysjärjestely, jolla virkamiehelle annetaan täsmällisiä takeita siitä, että hänet määrätään tiettyyn yksikköön – Yksikön edun vuoksi tehty siirto, joka perustuu seikkoihin, jotka olivat tiedossa silloin, kun järjestelystä sovittiin – Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen (Henkilöstösääntöjen 7 artikla)

2. Henkilöstö – Kanne – Vahingonkorvauskanne, joka on nostettu ilman henkilöstösääntöjen mukaista oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä – Tutkimatta jättäminen (Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

3. Henkilöstö – Kanne – Vahingonkorvauskanne – Kanteen kohteena olevan lainvastaisen toimen kumoaminen – Asianmukainen korvaus henkisestä kärsimyksestä (Henkilöstösääntöjen 91 artikla)

1. Oikeus vaatii luottamuksensuojaa koskei kaikkia yksityisiä oikeussubjekteja, jotka ovat tilanteessa, josta käy ilmi, että yhteisön hallinto on synnyttänyt heissä perusteltuja toiveita antamalla heille täsmällisiä takeita.

Näin ollen tapauksessa, jossa hallinto on sopinut virkamiehen kanssa myönnytysjärjestelystä ja antanut hänelle täsmällisiä takeita siitä, että hänet määrätään johonkin yksikköön, hallinto sitoutuu toteuttamaan kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta henkilö, jota asia koskee, voi säilyttää tämän asemapaikan, jos tämä on sovitettavissa yhteen yksikön edun kanssa. Tämän vuoksi, vaikka virkamiehellä ei voi tämän järjestelyn perusteella olla perusteltuja toiveita

asemapaikkansa pysyvyydestä, koska täten rajoitettaisiin liian paljon toimielimillä olevaa vapautta yksikköjensä järjestämisessä ja tarpeiden muuttumiseen mukautumisessa, hallinto on loukannut virkamiehen perusteltua luottamusta päättämällä tämän siirtämisestä sellaisten seikkojen perusteella, jotka olivat jo tiedossa silloin, kun järjestelystä sovittiin, ja jotka olisi siis voitu ottaa huomioon sen siirtopäätöksen tekemisen yhteydessä, jonka osalta oletetaan, koska sen pätevyyttä ei ole riitautettu, että se tehtiin yksikön edun mukaisesti. Tästä seuraa, että hallinto voi pitää asemapaikan säilyttämistä yksikön edun vastaisena vain kyseisen päätöksen jälkeen ilmenneiden seikkojen perusteella.

(ks. 40 – 47 kohta)

Viittaukset: yhdistetyt asiat 161/80 ja 162/81, Carbognani ja Coda Zabetta v. komissio, 24.2.1981 (Kok. 1981, s. 543, 18 kohta); asia T-205/01, Ronsse v. komissio, 5.11.2002 (54 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja asia T-102/95, Aubineau v. komissio, 11.7.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-357 ja II-1053, 29 ja 31 kohta).

2. Vahingonkorvauskanne otetaan tutkittavaksi kumoamiskanteen liitännäisenä kanteena vain silloin, kun niiden välillä on olemassa suora yhteys ja ilman, että ennen sitä olisi välttämättä esitettävä vaatimus, jossa nimittävää viranomaista kehoitetaan korjaamaan väitetty vahinko ja valitus, jossa kiistetään tämän vaatimuksen nimenomainen tai implisiittinen hylkääminen. Sen sijaan silloin, kun väitetty vahinko ei ole seurausta toimesta, jonka kumoamista on vaadittu, vaan useista hallinnon väitetyistä virheistä ja laiminlyönneistä, oikeudenkäyntiä edeltävä menettely on ehdottomasti aloitettava vaatimuksella, jossa nimittävää viranomaista kehoitetaan korjaamaan tämä vahinko ja sitä on tarvittaessa jatkettava vaatimuksen hylkäämispäätöstä koskevalla valituksella.

(ks. 57 kohta)

Viittaukset: yhdistetyt asiat T-17/90, T-28/91 ja T-17/92, Camara Alloisio ym. v. komissio, 15.7.1993 (Kok. 1993, s. II-841, 47 kohta) ja asia T-74/01, Ferrer de Moncada v. komissio, 13.6.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-87 ja II-411, 69 kohta).

3. Virkamiehen riitauttaman hallintoviranomaisen päätöksen kumoaminen muodostaa sellaisenaan asianmukaisen ja pääsääntöisesti riittävän korvauksen henkisestä kärsimyksestä, joka virkamiehelle on kumotun päätöksen vuoksi voinut aiheutua.

(ks. 69 kohta)

Viittaukset: asia C-343/87, Culin v. komissio, 7.2.1990 (Kok. 1990, s I-225, 25 – 29 kohta) ja asia T-89/01, Willeme v. komissio, 11.9.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-153 ja II-803, 97 kohta).